

Zirve Yaptı Hüznüm Bu Gün

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Ocak 2023

Hangi duygunun hangi iklimin muhtevasıdır yalnızlığım ve şeceresi ömrün sükûnet yüklü dünüm ve ellerimden kayıp giden mısralar gibi ve sensizlik ikliminde savrulduğum s/avunduğumsa bende saklı sevgiyi ve çocuk kalbimi.

Patavatsızdır heyecanlarım ve yaralı ve yamalı.

Bir dün ise peşine düştüğüm...

Ah, ben ne çok güdülerimi öldürdüm.

Nazım eksiksiz niyazım devasa rahmetin tecellisi

Teselli bulduğumsa varlığın tükenen sözcüklerim gel gör ki ansızın bastırır sağanak ve yağmurlardan dikerim ben sevginin ve hüznün elbisesini.

Servetimsin.

Senliktir mizacım ve sessizlik yakama dikili:

Hüsranım balyalarca acım can simidim elbet güzel Rabbim içimi kıyılırken ve insanlar kıyarken acımasızca bense kıyama dururum vazgeçemediğim kadar kiblemden ve sancağıma sıkı sıkı sarılı ellerim nasıl da ansızın söner öfkem.

Kızıldır saçları acının tıpkı doğduğum günkü gibi: kırmızı.

Rengim bazen haki bazen mavi.

Eşref saatim şiirlerimde gizli.

Metanetim baba yadigârı ve asaletim ve soy ağacım gel gör ki soysuzların nefretinde çok kayıp verdim ayıp olmasın diye ses de etmem ve tebessümler ekerim içime sonra dışlanırım sonra içime kaçır elbet Rabbime yalvarır taparım.

İzahı yok kimi acının.

İnfilak etti edecek yüreğim.

İkazı kaderin ve yazdığım binlerce idam fermanı soluksuz kaldığım severken ve de servetim.

Gönlün muradı yazılı alнімda.

Aşksa akımdır.

Yüreğin akı gözümün akı ve annemdir gözümün nuru ve işte düştüm yolum yine anneme ve o ki...

Ah, ç/ağladığım.

Ah, annemin kaytardığı.

Ah, selamı yitik günlerin ve düşlerin közünde muhafaza ettiğim özüm ve külümde saklı yeniden doğduğumun da müjdecisi elbet saf tuttuğum kader ve masumiyet izi yoksa bile gittiğim yolun tevafuk dolu ruhum ve evren ve satırılarım öyle ki yazdığımın dahi farkına varmadığım ömrüm çat kapı kalemin daveti elbet aşkla yüklü evrenin dirayeti ve sınıandığım kadar razıyım kaderime.

Sehven ölü.

Şifahen yaralı.

Sitemlerim yok asla kazılı olansa ismim mezar taşımın en başında ve şehit düşülesi bir cihat aşkla ve

hüzünle imtihanım sabır taşı olsa bile çatlardı hani lakin çatırdasa da yürek iklimim tek kozum tek servetim sabra katık ettiğim kadar şükrü Allah yolunda yürümenin huzur.

Sancılandım.

Sonra gün doğdu.

Nemalandım gecedem.

Karanlığı deldim ansızın.

Sızdım şafak öncesi.

Şafağı atan göğe uzandım.

Ruhumla ve yalnızlığımla insanların gözünde noksandım.

Nüktedan bir fısıltı.

Gecenin dindiği.

Hüzünse bir redif şiirlerim çocuğum ve ektiğim duygular biçtiğim imgeler kadar ruhumla teyakkuzda asrı delip geçen bir saniyede ansızın vuku bulan coşku.

Azım azımsandığımdan az.

Azmim, azizim, bildiğinden fazla.

Arzım ve talep bulmadığım.

Sancılı ve arsız bir rüzgârım miladımı kutladığı her şiir vakti aşk iken yoldaşım ve işte altına attım imzama evrenin akidine varken yok varlığımla bazen aç bazen tok sandığımda saklı sırlarım ve sandığım sanmadığım ne varsa ıssızlığımla yoldan sapmadığım.

Zirve yaptı hüznüm bu gün hızını alamadı kalem ve coştu.

Reşit bir coşkuyu sonlandırdı zaman ve tutuklusu olduğum nice duygu sağalttı da hüznümü.

Mevsim sıcak.

Oysaki mevsimlerden kış.

Aylardan Ocak ve ocak başında piştim ben acılarla güne devrildim yetmedi dingin yüreğim sonsuzluğa serildi ve bitmedi söyleyeceklerim nihayetinde sustum ve semaya yükseldi ruhum oysaki henüz ölmemiştim.

Miski amberi evrenin kokusu güzel dokunuşu uysal bir serinlik aşkın merhalesi yüz bulduğum melekler korunduğum kadar kutsandığım şanlı geçmişim ölgün yüzüm süzgün yüreğin nidaları bazen ayyuka çıkan bazen fısıltı babında gel gör ki Sağır Sultanın duyduğu.

Ve sağdıcım Hızır.

Hazır ol da geçen zaman, anne denen iklimde sektiğim ve anne demenin verdiği huzur ve şükür bazen acımla göğü deldiğim bazen hüznümler yerin dibine geçtiğim ve orta noktada bulduğum yine kendim asla dert etmedim kimliğim nasıl da dert oldu ahvalime:

Ne gün yüzü görmediğim.

Ne everilmediğim.

Ne var ki: hala, bir küçük kız çocuğu gibi salınıyorsam dünyanın nezdinde varsın içimdeki çocukla avunayım varsın satırlarımı evladım bileyim.

Bilendiği kadar yüreğim ve acılarım asla kasıtlı değildir de tosladığım duvarlar ve diskalifiye edildiğim her raunt inzivaya çekildiği bir ömür ve vuku bulan coşku ve çocuksu sevgim yeter ki benden razı olsun

yüce Mevla.

Bir münazara ise iç sesim.

Bir mülakatta kalemin verdiği direktifi yerine getirdiğim.

Yalın.

Yalansız.

Yaltaklanmadığım dünya varsın olsun elem yüklü mizacım varsın eleneyim bunca insan arasından varsın arşı alaya çıksın sancım.

Sanrısız bir dünyada hayallerimi gerçek kıldığımdır evrenin sunumu ve aslını kaybetmedim kimliğimin.

Kemikleşen nice duygu ve ç/alıntı değil yazdıklarım ve ne saklıyorsam yürek iklimimde başa alsam da

ömrü her gün bitiminde.

İklimlerden diktiğim mintanım ve özüm ve tok gözüm:

Sınandığıma biat bunca nefrete inat hala tutuklusuyum sevginin ve yürüdüğüm yolda geri dönüşü

olmayan bir coşku ve umutla serildiğim kadar g/izime ses etmeden sevmenin formülü bende en çok da

sadık iken Rabbime ve içimdeki çocuğa bir günde binlerce mevsim ve duygu eşlik ederken ektiğim nice

tohum yüreğimin tarhına var oluşumun da müjdecisi ve ispatıdır yazdıklarım elbet sadece O'nun izniyle

tutuştüğüm kadar tutunduğum ilham perime ve de tek servetim elbet anne iklimim coşkumun

katlandığı biteviye...